

Jeugdlijfde werd een passie

Mario De Cleen gaat dagelijks op ontdekkingstocht in de wereld van de tropische vlinders

BAZEL – Mooie vlinders proberen vangen en ze in een bokaaltje stoppen is voor velen één van die typische jeugdherinneringen. Meestal waait de voorliefde voor de gevleugelde insecten snel over, maar er zijn uitzonderingen op elke regel. Wat vlinders betreft is de 24-jarige Mario De Cleen uit Bazel een buitenbeentje. Hij verzamelt ze, maar nog belangrijker vindt hij het kweken van de beestjes. Vooral de tropische soorten spreken hem aan, met als pronkstuk de Atlasvlinder.

De atlas behoort tot de categorie „grootste soorten ter wereld“. De vleugels hebben een spanwijdte van gemiddeld 26 centimeter. Mario kweekt ze in z'n vlindertuin. Daar zitten nog een heleboel andere soorten. De jongeman uit Bazel mag zich de jongste Vlaamse kweker noemen. Trouwens, vlinderkwekers vindt men niet zo makkelijk. In heel Vlaanderen zijn er slechts vijf. Mario ging zes jaar geleden zelf kweken.

Het begon met het vangen van vlinders die hij daarna droogde tussen krantenpapier. Tot z'n vader Eddie op een keer het oud papier verbrandde. Mario's verzameling ging in rook op, maar de jongeman liet zich niet ontmoedigen. Het insect boeide hem en hij verslond allerlei boeken over de vlinders. Z'n kollektie omvatte vooral

Europese soorten. Zes jaar geleden maakte Mario op een beurs in Kortrijk kennis met een Brugse verzamelaar van tropische soorten. De jonge Bazelnaar was onmiddellijk verkocht.

„Ze zijn mooi, fel gekleurd en voor-

al heel groot. Ik verzamel nu de grote exemplaren onder de vlinders. Hoe groter ze zijn, hoe liever ik het heb“, verklaart Mario.

Hij heeft geen verklaring voor zijn stap van het verzamelen naar het kweken. Het tweede leek hem nog veel interessanter dan het eerste. Eerst probeerde hij eenvoudige soorten die weinig eisen stellen, maar hij koos snel voor de tropische familieleden.

Veelvraten

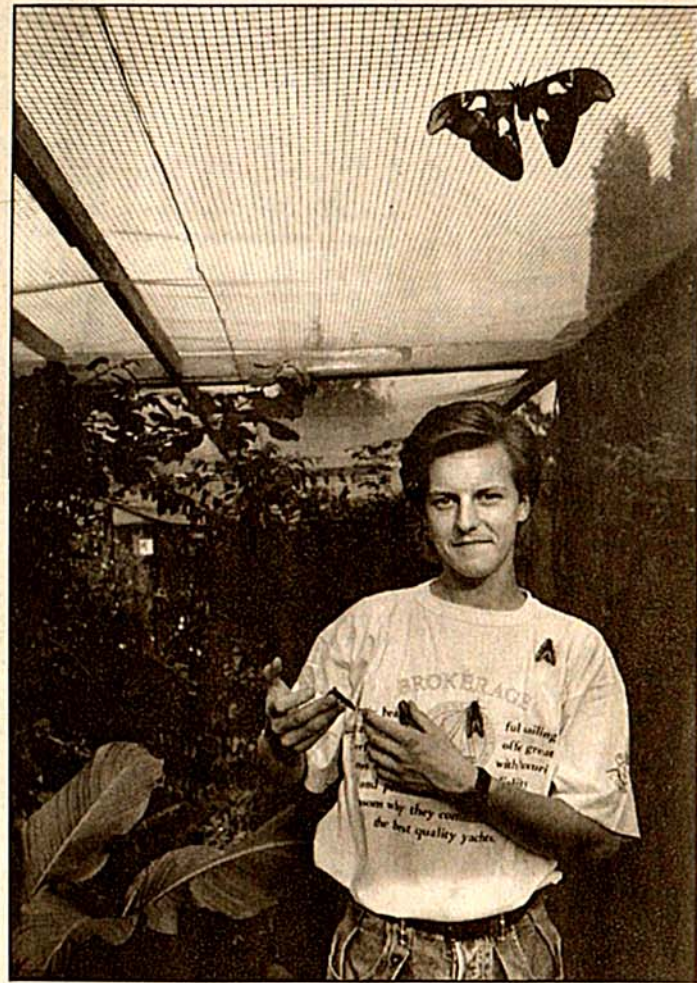
Het kweken was voor Mario de start van een boeiende, maar moeilijke ontdekkingstocht in de wereld van de vlinders. Zo hebben de tropische soorten aangepaste temperaturen en vochtigheid nodig, maar nog meer dient een kweker rekening te houden met de kieskeurige eetgewoonten van de vlinder. Eén voorbeeld: de koninginpage lust enkel wortelen.

Sommige rupsen verorberen op korte tijd bovendien een massa groen. Voor sommige zijn geregeld kruiwagens en wasmanden vol bladeren van één of andere struik nodig.

In de vlindertuin van de familie De Cleen staan een heleboel planten die af en toe helemaal kaal worden gevreten door de vlinderrupsen. Wanneer dat niet volstaat trekt Mario naar een bloemist of stelt hij een Kruibekenaar met een mooie haag voor het huis of in de tuin voor om die te onderhouden. Zo lust de grote Atlas liguster, een typische haagstruik. Mario weet de hagen staan.

Sommige struiken of boompjes zijn veel moeilijker te vinden en dan zet men de gezochte plant in eigen tuin. Zo wil hij de komeetvlinder kweken, maar deze soort eet alleen eucalyptusbladeren. In de tuin van de De Cleens staat nu zo'n struik, maar vooraleer de komeetvlinders zich te goed kunnen doen aan de bladeren zal de plant nog enkele jaartjes moeten groeien.

De kweekperiode loopt van maart tot september. Mario waagt zich met de hulp van z'n ouders aan het kweken van meerdere soorten tegelijkertijd. De belangrijkste periode is de rupsentijd. Elke vlinder begint als eitje, na twee weken komt een rups te voorschijn, zes weken kapselt het insect zichzelf in een cocon en na een

Mario De Cleen gaat dagelijks op ontdekkingstocht in de wereld van de vlinders. Vooral de grote exemplaren spreken hem aan, zoals deze reuzenvlinder uit Thailand. (Foto PMS)

Geen plundering van de natuur

BAZEL – „Wat ik met al die vlinders doe? De mooiste hou ik voor mijn kollektie, maar de meeste vertrekken als pop naar andere bestemmingen. „Ik stuur ze de wereld rond“, verklaart Mario De Cleen.

Mario levert aan universiteiten, vlinderfarms en dierentuinen. Af en toe laat hij een lading vlinders in de vrije natuur los.

Op de vraag of kwekers geen roofofbouw plegen op de vlinderbevolking antwoordt Mario De Cleen ontkennend. „De kweker en verzamelaar hebben daar geen schuld aan.

Het kappen van het regenwoud en de inbreuken op de vegetatie wel. Wij laten de tropische vlinders uit de vrije natuur met rust. Heel de wereld kan worden bevoorrad dankzij de vlinderoogst van de kwekers“. (PSE)

verblijf van 45 weken in z'n schuilhuis ontpopt het zich tot een echte vlinder. Als rups heeft het diertje zeer veel voedsel nodig. „Ze mogen geen uur zonder eten zitten en dat gedurende ongeveer acht uren per dag. Ge kunt het soms niet bijhouden“, verklaart hij. Gelukkig kan Mario terugvallen op z'n entoesiaste ouders.

Zo hielden ze recent enkele weken

een oogje in het zeil omdat Mario in Thailand vertoefde. Hij droomde al jaren van zo'n reis naar Zuid-Oost Azië. Deze streek op aarde staat bekend voor z'n grote verscheidenheid aan tropische vlinders. Dat wou De Cleen wel eens in levende lijve zien. Hij legde in Thailand bovendien contacten met plaatselijke vlinderkwekers. (PSE)